

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 47
No. 23

13hb November 2003

*TAMBAHAN No. 112
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 426.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN
REPUBLIK CROATIA) 2003

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [Akta 53] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [Akta 543], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Croatia) 2003.**

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Croatia dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Croatia (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN
REPUBLIK CROATIA BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI
DAN PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL MENGENAI CUKAI ATAS
PENDAPATAN

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Croatia berhasrat untuk membuat Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

(1) Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan oleh Negara Pejanji atau pihak berkuasa tempatannya, tanpa mengira cara cukai atas pendapatan itu dilevikan.

(2) Cukai yang menjadi perkara Perjanjian ini ialah:

(a) di Malaysia:

(i) cukai pendapatan; dan

(ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Republik Croatia:

(i) cukai keuntungan;

(ii) cukai pendapatan; dan

(iii) cukai pendapatan tempatan dan apa-apa surcuj lain yang dilevikan ke atas salah satu daripada cukai ini;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Croatia”).

(3) Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai atas pendapatan yang sama atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwajib Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain perubahan penting yang telah dibuat dalam masing-masing undang-undang pencukaian mereka.

Perkara 3

TAKRIF AM

(1) Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber semulajadi, sama ada hidup atau tidak hidup;
- (b) istilah “Croatia” ertinya wilayah Republik Croatia dan juga kawasan maritim yang bersempadanan dengan batasan luar laut wilayah, termasuklah dasar laut dan tanah bawah laut wilayah itu, yang ke atasnya Republik Croatia menjalankan hak dan bidang kuasa kedaulatannya mengikut undang-undang antarabangsa dan undang-undang Republik Croatia;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya mengikut kehendak konteks, Malaysia atau Croatia;
- (d) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Croatia, mengikut kehendak konteks;
- (e) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang yang lain yang dikira sebagai orang bagi maksud cukai;
- (f) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (g) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang mempunyai kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian persatuan dan apa-apa entiti lain yang memperoleh tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;
- (i) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi;

(j) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:

- (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
- (ii) dalam hal Croatia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.

(2) Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa di bawah undang-undang cukai yang terpakai di Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

(1) Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, permastautinannya, tempat pengurusanannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan juga termasuklah Negara itu dan mana-mana pihak berkuasa tempatannya.

(2) Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan (1), seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
- (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di dalam satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara itu, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia ialah rakyatnya;
- (d) jika dia ialah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-dua Negara itu, pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

(3) Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan (1), seseorang selain seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

(1) Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya sesuatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhannya atau sebahagiannya.

(2) Istilah “establismen tetap” termasuklah terutamanya:

- (a) sesuatu tempat pengurusan;
- (b) sesuatu cawangan;
- (c) sesuatu pejabat;
- (d) sesuatu kilang;
- (e) sesuatu bengkel;
- (f) sesuatu lombong, telaga minyak atau gas, sesuatu kuari atau mana-mana tempat pengeluaran sumber semulajadi yang lain, termasuklah balak atau hasil hutan yang lain; dan
- (g) sesuatu kebun atau ladang.

(3) Istilah “establismen tetap” merangkumi juga sesuatu tapak bangunan atau projek pembinaan, pemasangan atau pepasangan atau aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak atau projek itu wujud lebih daripada 9 bulan.

(4) Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan;
- (c) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
- (d) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan bagi perusahaan itu; dan
- (f) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi apa-apa kombinasi aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu yang terhasil daripada kombinasi ini bersifat persediaan atau tambahan.

(5) Walau apa pun peruntukan perenggan (1) dan (2), jika seseorang - selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan (6) terpakai – bertindak bagi pihak suatu perusahaan dan mempunyai, dan lazimnya menjalankan, di dalam suatu Negara Pejanji suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, perusahaan itu hendaklah mempunyai suatu establismen tetap di Negara itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang yang sedemikian terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan (4) yang, jika dijalankan melalui tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan yang tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu.

(6) Suatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka.

(7) Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

(1) Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

(2) Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang dipunyai di bawah undang-undang Negara Pejanji yang di dalamnya harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufuk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber-sumber semula jadi yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.

(3) Peruntukan perenggan (1) hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan atau penggunaan dalam apa-apa bentuk yang lain harta tak alih.

(4) Peruntukan perenggan (1) dan (3) hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

(1) Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

(2) Tertakluk kepada peruntukan perenggan (3), jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah, di setiap Negara Pejanji, dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.

(3) Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud establismen tetap, termasuk perbelanjaan pentadbiran eksekutif dan am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu terletak atau di tempat lain. Peruntukan ini hendaklah terpakai tertakluk kepada batasan di bawah undang-undang domestik.

(4) Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata oleh sebab establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.

(5) Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat alasan yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.

(6) Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara-Perkara itu tidak akan tersentuh oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

(1) Keuntungan yang diperoleh oleh sesuatu perusahaan, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja.

(2) Peruntukan perenggan (1) hendaklah juga terpakai bagi keuntungan daripada penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

(1) Jika—

- (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berbeza daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

(2) Jika suatu Negara Pejanji memasukkan ke dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu-dan mengenakan cukai dengan sewajarnya- keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalam Negara itu ke atas keuntungan itu. Pada menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah jika perlu, berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

(1) Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

(2) Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:

- (a) 5% jumlah kasar dividen itu jika pemunya benefisial ialah suatu syarikat (selain suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurang 10 peratus modal syarikat yang membayar dividen itu;
- (b) 10% jumlah kasar dividen dalam semua hal lain.

Perenggan ini tidaklah menyentuh pencukaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

(3) Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan lain yang tertakluk kepada kaedah pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.

(4) Peruntukan perenggan (1) dan (2) tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

(5) Jika suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di dalam Negara yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun jika dividen yang dibayar atau keuntungan yang tidak diagihkan itu terdiri, keseluruhannya atau sebahagiannya, daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

(1) Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

(2) Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu ialah seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar bunga itu.

(3) Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan dari semua jenis tuntutan hutang, sama ada yang dicagarkan melalui gadai janji atau tidak dan sama ada membawa hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur. Caj penalti kerana pembayaran lewat tidaklah boleh dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.

(4) Walau apa pun peruntukan perenggan (2), Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperoleh oleh Kerajaan itu dari Negara yang satu lagi itu.

(5) Bagi maksud perenggan 4, istilah “Kerajaan”:

(a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

- (i) kerajaan-kerajaan negeri;
- (ii) pihak berkuasa tempatan;
- (iii) badan berkanun yang terlibat dengan fungsi kerajaan; dan
- (iv) Bank Negara Malaysia.

(b) dalam hal Croatia ertinya Kerajaan Croatia dan hendaklah termasuk:

- (i) badan berkanun yang terlibat dengan fungsi kerajaan;
- (ii) pihak berkuasa tempatan; dan
- (iii) Bank Negara Croatia.

(6) Peruntukan perenggan (1) dan (2) tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di dalam Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

(7) Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah Negara itu sendiri, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya keberhutangan yang atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

(8) Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga yang dibayar, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

(1) Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

(2) Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima ialah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.

(3) Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis pembayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk filem sinematograf, filem atau pita atau cara lain bagi penyiaran radio atau televisyen, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia atau alat kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik, atau bagi maklumat mengenai pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik (kepandaian).

(4) Peruntukan perenggan (1) dan (2) tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

(5) Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah negara itu sendiri, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

(6) Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan seseorang lain, jumlah royalti, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

LABA DARIPADA PEMBERIAN HAKMILIK HARTA

(1) Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

(2) Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan sesuatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih mengenai suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, termasuk laba daripada pemberian hakmilik establismen tetap sedemikian (bersendirian atau bersama dengan keseluruhan perusahaan) atau pusat kegiatan tetap sedemikian, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

(3) Laba daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dalam lalu lintas antarabangsa dan harta alih mengenai pengendalian kapal atau pesawat udara itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang perusahaan itu ialah pemastautin.

(4) Laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan (1) hingga (3), boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu ialah pemastautinnya.

Perkara 14

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

(1) Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia untuknya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan aktivitinya. Jika dia mempunyai pusat kegiatan tetap sedemikian, pendapatan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi hanya sekian banyak pendapatannya yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu.

(2) Istilah “perkhidmatan profesional” termasuk khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

(1) Tertakluk kepada peruntukan Perkara 16, 18, 19, 20 dan 21, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

(2) Walau apa pun peruntukan perenggan (1), saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.

(3) Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 16

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

(1) Walau apa pun peruntukan Perkara 14 dan 15, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

(2) Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.

Perkara 18

PENCEN

Tertakluk kepada peruntukan perenggan (2) Perkara 19, pencen dan saraan seumpamanya yang lain, yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji, sebagai balasan bagi pekerjaan lampau hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

- (1) (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi itu jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan individu itu ialah pemastautin Negara yang satu lagi yang:
 - (i) juga rakyat Negara yang satu lagi itu, atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud untuk memberikan perkhidmatan.
- (2) (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, pencen itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu ialah pemastautin dan rakyat, Negara itu.
- (3) Peruntukan Perkara 15, 16, 17 dan 18 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain dan pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan yang berkaitan dengan perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 20

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang atau telah sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara yang mula-mula disebut itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah atau institusi pendidikan seumpama itu yang lain di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang pelatih; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan Negara Pejanji,

hendaklah dari tarikh ketibaan pertamanya di Negara itu berkaitan dengan lawatan itu, dikecualikan daripada cukai di Negara itu:

- (i) segala bayaran yang diterima bagi maksud saraan, pendidikan, atau latihannya, dengan syarat bahawa bayaran itu terbit daripada sumber luar Negara itu;
- (ii) jumlah pemberian, elaun atau award itu; dan
- (iii) bagi tempoh yang tidak melebihi 5 tahun, ke atas apa-apa ganjaran yang tidak melebihi Dolar US 2500 bagi satu tahun kalendar bagi perkhidmatan persendirian tidak bebas yang diberikan di Negara itu dengan tujuan untuk menambah sumber yang tersedia kepadanya bagi maksud itu.

Perkara 21

PENSYARAH, GURU DAN PENYELIDIK

(1) Seseorang individu yang atau telah sebaik sebelum melawat Negara Pejanji merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan yang sedang berada di Negara yang satu lagi bagi tempoh yang tidak melebihi dua tahun bagi maksud yang menjalankan penyelidikan atau mengajar di universiti, kolej, institusi awam yang terutamanya bagi maksud penyelidikan atau institusi awam seumpama yang lain, hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang mula-mula disebut itu atas apa-apa saraan yang diterima bagi sesuatu aktiviti itu, dengan syarat bahawa saraan itu terbit daripada sumber luar Negara itu.

(2) Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu dijalankan terutamanya bagi kepentingan peribadi orang atau orang-orang tertentu.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

(1) Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan sedemikian diperoleh daripada sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, pendapatan itu boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

(2) Peruntukan perenggan (1) tidaklah terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih yang ditakrifkan dalam perenggan (2) Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, yang merupakan pemastautin Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya atau menjalankan di dalam Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas daripada pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan dibayar secara berkesan berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

(1) Dalam hal Croatia, jika pemastautin Croatia memperoleh pendapatan yang mengikut peruntukan Perjanjian ini, boleh dicukai di Malaysia, Croatia hendaklah membenarkan pemotongan daripada cukai atas pendapatan pemastautin itu, suatu jumlah yang bersamaan dengan cukai pendapatan yang dibayar di Malaysia. Jika pendapatan sedemikian merupakan dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia kepada syarikat yang merupakan pemastautin Croatia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer syarikat yang membayar dividen itu, pemotongan itu hendaklah mengambil kira cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Pemotongan itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Croatia itu, sebagaimana yang dihitung sebelum pemotongan itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

(2) Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Croatia yang kena dibayar di bawah undang-undang Croatia dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Croatia hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian merupakan dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Croatia kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Croatia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

(3) Bagi maksud perenggan (2), istilah “cukai Croatia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan sebagai termasuk cukai Croatia yang, di bawah undang-undang Croatia dan mengikut Perjanjian ini, kena bayar atas pendapatan yang diperoleh daripada sumber di Croatia jika pendapatan itu tidak dikecualikan daripada undang-undang cukai Croatia bagi penggalakan perkembangan ekonomi Croatia.

Perkara 24

TIADA DISKRIMINASI

(1) Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh dijadikan tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa percukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang baginya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, khususnya mengenai kemastautin adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

(2) Pencukaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baik di Negara Pejanji yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi individu yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri.

(3) Kecuali jika peruntukan perenggan (1) Perkara 9, perenggan (7) Perkara 11, atau perenggan (6) Perkara 12 terpakai, bunga, royalti dan bayaran lain yang dibayar oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh, bagi maksud untuk menentukan keuntungan boleh cukai perusahaan itu, dipotong mengikut syarat-syarat yang sama seolah-olah bunga, royalti dan bayaran yang lain itu telah dibayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu, dengan syarat bahawa hal sedemikian, syarat-syarat yang terpakai di bawah undang-undang domestik Negara yang mula-mula disebut itu dipenuhi.

(4) Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang berlainan atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan-perusahaan seumpamanya yang lain daripada Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

Perkara 25

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

(1) Jika pemastautin suatu Negara Pejanji menganggap bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaaian Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang dia merupakan pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan (1) Perkara 24, kepada Negara Pejanji yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

(2) Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.

(3) Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan, melalui persetujuan bersama, apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama bagi penghapusan pencukaaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

(4) Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai persetujuan mengikut maksud perenggan yang terdahulu.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

(1) Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat yang pencukaaian di bawahnya itu tidak berlawanan dengan Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang diperolehi di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan berhubung dengan, cukai yang diliputi oleh Perjanjian. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

(2) Peruntukan perenggan (1) tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk memberikan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat, yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam.

Perkara 27

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 28

PERMULAAN KUAT KUASA

(1) Setiap Negara Pejanji hendaklah memaklumkan pihak yang satu lagi melalui saluran diplomatik mengenai penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undangnya bagi permulaan kuat kuasa Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh pemberitahuan ini yang terkemudian dan hendaklah sesudah itu, mempunyai kuat kuasa seperti yang berikut:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai pendapatan, bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

(b) di Croatia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa dan tahun taksiran yang berikutnya.

Perkara 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa sehingga ditamatkan oleh salah satu Negara Pejanji. Salah satu boleh menamatkan Perjanjian, melalui saluran diplomatik, dengan memberi notis penamatan sekurang-kurangnya enam bulan sebelum berakhir mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang dalamnya notis itu diberikan.

(b) di Croatia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT di Putrajaya pada 18 haribulan Februari 2002, dalam dua salinan asal dalam bahasa Melayu, bahasa Croatia dan bahasa Inggeris, kesemua teks sama sah.

Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam penaksiran teks bahasa Melayu dan bahasa Croatia, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi pihak
Kerajaan Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Croatia

PROTOKOL

Pada masa Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Croatia bagi Pengelakan Pencukaaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal Mengenai Cukai atas Pendapatan (kemudian daripada ini disebut “Perjanjian”) ditandatangani, yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju supaya peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi bahagian integral Perjanjian:

Dengan merujuk kepada Perkara 23 Perjanjian ini, adalah difahamkan bahawa dividen yang diterima oleh entiti undang-undang Croatia dari Malaysia tidak tertakluk kepada cukai mengikut Akta Keuntungan Cukai Croatia. Pelepasan bagi cukai yang dikecualikan atau dikurangkan di Malaysia bagi penggalakan perkembangan ekonomi hendaklah dikira mengikut yang disebut terdahulu.

Adalah difahamkan selanjutnya bahawa sekiranya pada masa hadapan, Croatia mengenakan cukai atas dividen itu, perkiraan cukai atas dividen itu hendaklah tertakluk kepada perundingan antara pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT di Putrajaya pada 18 haribulan Februari 2002, dalam dua salinan asal dalam bahasa Melayu, bahasa Croatia dan bahasa Inggeris, kesemua teks sama sah.

Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam penaksiran teks Melayu dan bahasa Croatia, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi pihak
Kerajaan Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik Croatia

Dibuat 9 Oktober 2003

[Perb. 0.6869/81 Vol. 3(10); PN(PU²)80/A/IV]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC
OF CROATIA) ORDER 2003

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of The Republic of Croatia) Order 2003**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of Republic of Croatia with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Republic of Croatia tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE
GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CROATIA FOR THE AVOIDANCE
OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of Malaysia and the Government of the Republic of Croatia desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

- (1) This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

(2) The taxes which are the subject of this Agreement are:

(a) in Malaysia:

- (i) the income tax; and
- (ii) the petroleum income tax;

(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);

(b) in the Republic of Croatia:

- (i) the profit tax;
- (ii) the income tax; and
- (iii) the local income tax and any other surcharge levied on one of these taxes;

(hereinafter referred to as “Croatian tax”).

(3) This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

(1) For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and sub-soil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and sub-soil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (b) the term “Croatia” means the territory of the Republic of Croatia as well as those maritime areas adjacent to the outer limit of territorial sea, including seabed and sub-soil thereof, over which the Republic of Croatia in accordance with international law and the laws of the Republic of Croatia exercises its sovereign rights and jurisdiction;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean, as the context requires, Malaysia or Croatia;
- (d) the term “tax” means Malaysian tax or Croatian tax, as the context requires;
- (e) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;

- (f) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (h) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which is a resident of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - (ii) in the case of Croatia, the Minister of Finance or his authorised representative.

(2) As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

(1) For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authority thereof.

(2) Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
- (3) Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

- (1) For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
- (2) The term “permanent establishment” includes especially:
- (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources, including timber or other forest produce; and
 - (g) a farm or plantation.
- (3) The term “permanent establishment” likewise encompasses a building site or construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if they last for more than 9 months.
- (4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2), where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph (6) applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph (4) which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

(7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

(1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph (1) shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (3) shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Subject to the provisions of paragraph (3), where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributable to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. This provision shall apply subject to limitations under domestic law.

(4) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(5) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

(6) Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

(1) Profits derived by an enterprise, which is a resident of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

(2) The provisions of paragraph (1) shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

(1) Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State-and taxes accordingly-profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

(1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5% of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- (b) 10% of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

(3) The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (2) shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(5) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

(1) Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

(3) The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

(4) Notwithstanding the provisions of paragraph (2), the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

(5) For the purposes of paragraph (4), the term “Government”:

(a) in case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the States;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies engaged in governmental functions; and
- (iv) the Bank Negara Malaysia.

(b) in the case of Croatia means the Government of Croatia and shall include:

- (i) the statutory bodies engaged in governmental functions;
- (ii) the local authorities; and
- (iii) the National Bank of Croatia.

(6) The provisions of paragraphs (1) and (2) shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(7) Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, local authority or statutory body or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

(8) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

(1) Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that Contracting State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10% of the gross amount of the royalties.

(3) The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematographic films, films or tapes or other means for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience (know-how).

(4) The provisions of paragraphs (1) and (2) shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(5) Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, local authority or statutory body or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or the fixed base is situated.

(6) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

(1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

(3) Gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

(4) Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs (1) to (3), shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

(1) Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

(2) The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

(1) Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph (1), remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

(3) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise which is a resident of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

(1) Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph (2) of Article 19, pensions and other similar remuneration, paid to a resident of a Contracting State; in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

- (1) (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.
- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of performing the services.
- (2) (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.
- (b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
- (3) The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority or a statutory body thereof.

Article 20

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is temporarily present in the first-mentioned State solely:

- (a) as a student at a university, college, school or other similar educational institution in that other State;
- (b) as a trainee;
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organization or under a technical assistance program entered into by the Government of a Contracting State,

shall from the date of his first arrival in that State in connection with that visit, be exempt from tax in that State:

- (i) on all payments received for the purpose of his maintenance, education or training, provided that such payments arise from sources outside that State; and
- (ii) the amount of such a grant, allowance, or award; and
- (iii) for a period not exceeding 5 years, on any remuneration not exceeding 2500 US dollars per calendar year for dependent personal services rendered in that State with a view to supplementing the resources available to him for such purposes.

Article 21

PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

(1) An individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State for a period not exceeding two years for the purpose of carrying out research or for teaching at a public university, college, institution primarily for research purposes or other similar public institutions, shall be exempt from tax in the first-mentioned State on any remuneration received for such an activity, provided that such remunerations arise from sources outside that State.

(2) This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22

OTHER INCOME

(1) Items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

(2) The provisions of paragraph (1) shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph (2) of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

(1) In the case of Croatia, where a resident of Croatia derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Malaysia, Croatia shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Malaysia. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of Croatia and which owns not less than 10 per cent of the shares of the company paying the dividend, the deduction shall take into account Malaysian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The deduction shall not, however, exceed that part of Croatian tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to such item of income.

(2) Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Croatian tax payable under the laws of Croatia and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Croatia shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Croatia to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Croatian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

(3) For the purposes of paragraph (2), the term "Croatian tax payable" shall be deemed to include Croatian tax which would, under the laws of Croatia and in accordance with this Agreement, have been payable on income derived from sources in Croatia had the income not been exempted from Croatian tax laws for the promotion of economic development of Croatia.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

(1) The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

(2) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

(3) Except where the provisions of paragraph (1) of Article 9, paragraph (7) of Article 11, or paragraph (6) of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall; for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State, provided that in such cases the conditions applicable under the domestic law of the first-mentioned State are fulfilled.

(4) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

(1) Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is resident or, if his case comes under paragraph (1) of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

(2) The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement.

Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

(2) In no case shall the provisions of paragraph (1) be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

Each of the Contracting States shall notify the other Contracting State through diplomatic channel the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect as follows:

- (a) in Malaysia:
 - (i) in respect of the income tax; for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
 - (ii) in respect of the petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force.

(b) in Croatia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment.

Article 29

TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of the income tax; for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of the petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

(b) in Croatia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice is given;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Putrajaya, on the 18 day of February, 2002, in two originals in the Malay, Croatian and English languages, all texts being equally authentic.

In case of any divergence of interpretations of the Malay and Croatian texts, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of the
Republic of Croatia

PROTOCOL

At the signing of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Republic of Croatia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income (hereinafter referred to as "the Agreement"), the undersigned have agreed upon the following provision which shall form an integral part of the Agreement:

With reference to Article 23 of this Agreement, it is understood that dividends received by Croatian legal entities from Malaysia are not subject to tax in accordance with the Croatian Profit Tax Act. Relief for taxes exempted or reduced in Malaysia for the promotion of economic development shall be accounted for by the virtue of the aforementioned.

It is further understood that should Croatia in future impose tax on such dividends, the tax treatment of such dividends shall be subject to negotiations between the competent authorities of the Contracting States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE at Putrajaya, on the 18 day of February, 2002 in two originals in the Malay, Croatian and English languages, all texts being equally authentic.

In the case of any divergence of interpretations of the Malay and Croatian texts, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of the
Republic of Croatia

Made 9 October 2003
[Perb. 0.6869/81 Vol. 3(10); PN(PU²)80/A/IV]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARIIS
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]